

Znáš to místo, kde se chlapi bojí, kde jsou pláne ztracený,
nevoní tu tráva ani chvojí, jenom záda zpocený.
Řeka, která neví co si zpívá, vlčí vytí, krutej mráz,
zlatej mamon ve spaní ti kývá, než tě pohřbí strmej sráz.

Rev : Heja-hou, musíme zpátky, než nás tady čerti ožení,
heja-hou, než budou svátky, na cestu nás žene nadšení.

Celý balvany jsou tady zlatý, budem říkat sousedům,
budeme se tvářit jako svatý, volný průchod dáme snům.
Závist to je přece holka bledá, jak se říká v hospodách,
někdo si říct ani po zlým nedá a má křídla na botách.

Rev : Heja-hou, musíme zpátky . . .

Nevědí, že máme ruce prázdný, že jsou kříže ve skalách,
když vyhasne k ránu oheň strážný, že tu vládne, jenom strach.
Zlato ještě pořád není štěstí, za to můžeš ruku dát,
zaťukej si dřív na čelo pěstí a pak zůstaň kamarád

Rev : Heja-hou, musíme zpátky . . .

Rev : Heja-hou, sbalíme krámy i když tady vlaky nestaví,
heja-hou, štěstí jde s námi, kdo zůstane pomník postaví.